

РЕШЕНИЕ

№ 6171

гр. София, 19.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 24.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **9094** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156-161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на В. В. Н., ЕГН [ЕГН], представлявана от адв. Ж., срещу Ревизионен акт (РА) № Р 22002220000738-091-001/21.04.2021 г., издаден от Т. Г. - началник сектор, възложил на ревизията и Е. Н., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията при ТД на НАП С., потвърден с решение № 1240/16.08.2021 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С., с който са установени задължения по чл.48, ал.1 ЗДДФЛ за данъчни периоди 2012 г., 2013 г., 2014 г., 2015 г., 2016 г. и 2017 г. общо в размер на 24 242.74 лв., от които 16 483.63 лв. главница и 7759.11 лв. лихви за просрочие.

В жалбата е посочено, че оспореният ревизионен акт е незаконосъобразен, необоснован и недоказан, издаден в нарушение на материалния и процесуалния закон. Посочените от жалбоподателката нарушенията са в няколко направления: 1. На първо място счита, че изчислените наличности в началото на ревизирания период са неправилно определени, като част от доказателствата за получени средства са игнорирани. В тази връзка, възразява срещу определената към 01.01.2012 г. начална разполагаема сума в размер на 5 000,00 лв. и претендира да бъде призната декларираната от нея сума в размер на 40 000,00 лв. Пояснява, че след развода с първия си съпруг е получила обезщетение в размер на 55 000,00 долара, като изплащането е на части и е започнало през 2002 г. Сочи, че средствата са получавани в ливанска банка и тя е теглила от тях при посещенията си в страната, като от справка било видно, че има 46 пътувания през ревизирания период; 2. На осн. чл. 171, ал. 1 и

чл. 172 от ДОПК претендира за изтекла давност на задълженията за периоди 2012 г. и 2013 г. и моли същите да бъдат отписан; 3. На следващо място счита, че не е спазена предвидената в чл. 122 от ДОПК процедура за извършване на ревизията при особени случаи, което нарушение сочи като достатъчно за отмяна на акта. В тази връзка заявява, че в хода на ревизията не било установено, че деклариранияте или получени приходи и доходи не съответстват на имущественото и финансово ѝ състояние за периода, както и че събраните доказателства са превратно ценени от органите по приходите; 4. Твърди, че органът по приходите не е съобразил и не е включил в баланса на наличностите суми, с които е разполагала през ревизирания период; 5. Счита, че разходната част на паричния поток е неправилно установена, тъй като са включвани и разходи, които не са направени; 6. Намира, че с РА са обложени доходи, за които не е доказано, че са облагаеми, а именно внесени от жалбоподателката суми по собствената ѝ сметка, както и суми, представляващи издръжка. Излага конкретни разяснения по отношение на сумата в размер на 67 804,40 лв., приета за облагаем доход за 2015 г. За същата твърди, че е внесена от нея и от представляваното от нея дружество – „НИКОВЕЛ“ ЕООД по сметка на физическото лице, без да е направено разграничение кой каква част е внесъл. Твърди, че сумата, която тя е внесла не може да представлява доход за нея, а дружеството е внесло свои средства, които също не са доход за нея. Заявява, че не е изследвано връщането от страна на дружеството на парични вноски. Посочва, че аналогични обстоятелства са налице и във връзка с облагането през 2016 г. на сума в размер на 25 856,00 лв.; 7. На следващо място, жалбоподателката твърди, че не са спазени указанията от решение № 94/20.01.2020 г. по отношение на установяване на задълженията за 2017 г.; 8. Във връзка с определянето на данъчната основа от продажба на недвижим имот заявява, че отново не са изчислени правилно разходите във връзка с неговото придобиване. Сочи, че не е включена платена сума в размер на 10 000,00 евро, поради което данъчната основа не е правилно определена. Намира, че доход за облагане не е налице, тъй като разходите за придобиване надхвърлят продажната цена при последващата сделка. Исква от съда да отмени изцяло РА. Претендира разноски.

В съдебно заседание жалбоподателката, чрез процесуалния си представител адв. Ж., поддържа жалбата. Представя списък с разноски.

Ответникът, директорът на дирекция „ОДОП“ С., чрез процесуалния си представител юрк. М., отрича основателността на жалбата с препращане към съображенията в решение № 1240/16.08.2021 г. на директора на „ОДОП“ С.. Оспорва приложения в експертизата метод за установяване на приходите и разходите по основание и размер, различен от използвания по време на ревизията. Сочи, че въведената от вещото лице методологията е в противоречие с практиката на ВАС, според която съпоставката на имущественото състояние следва да е на годишна база.

От фактическа страна се установява следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22002220000738-020-001 от 06.02.2020 г., е възложено извършването на ревизия на В. В. Н. за установяване на данък върху годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2012 до 31.12.2017 г. Заповедта е връчена лично на лицето на 24.02.2020 г., определеният тримесечен срок за извършване на ревизията изтича на 24.05.2020 г.

На основание чл. 34, ал. 1, т. 2 от ДОПК, производството по извършване на ревизията е спряно със Заповед №Р-22002220000738-023-001/10.04.2020 г., във връзка с отправена молба от ревизираното лице с вх. №Р-22002220000738-057-001-И от

09.04.2020 г. На основание чл. 35 от ДОПК, производството е възобновено със Заповед №Р-22002220000738-143-001/13.07.2020 г., като е определен срок за приключване на ревизията до 31.08.2020 г.

На основание чл. 112, ал. 2, т. 1, чл. 113, ал. 3, във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК, са издадени Заповеди за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ №Р-22002220000738-020-002 от 25.08.2020 г. и №Р-22002220000738-020-003 от 28.09.2020 г., като с последната е определен срок за завършване на ревизията до 28.10.2020 г.

Всички заповеди в хода на производството са издадени от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен със Заповед №РД-01-818 от 10.05.2019 г. на и.д. директор на ТД на НАП - С..

Ревизията е повторна по смисъла на чл. 155, ал. 4 от ДОПК и е възложена на изпълнение на Решение №94/20.01.2020 г. на директора на дирекция ОДОП - С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22002220000738-092-001/29.01.2021 г., връчен електронно на 30.03.2021 г. Лицето не е упражнило правото си да подаде писмено възражение срещу констатациите на РД.

Ревизията приключва с РА №Р-22002220000738-091-001/21.04.2021 г., издаден от Т. Б. Г. – орган, възложил ревизията, и Е. М. Н., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен електронно на 22.04.2021 г.

Видно от разпоредителната част на РА /таблица 3/, на В. В. Н. са установени задължения общо в размер на 24 242,74 лв., в т.ч. данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2012 г., 2013 г., 2014 г., 2015 г., 2016 г. и 2017 г. общо в размер на 16 483,63 лв. и лихви за забава в размер на 7 759,11 лв.

Съгласно констатациите на настоящия РД, В. В. Н. е местно лице по смисъла на чл. 4 от ЗДДФЛ и на основание чл. 6 от същия закон, е носител на задължение за данъци за придобити доходи от източници в Република България и в чужбина. В хода на първата ревизия е констатирано е, че съгласно определението на §1, т. 2 от ДР на ДОПК, освен ревизираното лице, към домакинството се числят едно дете и М. Н. /бивш съпруг/, с който не са в съпругески отношения от 12.08.2015 г.

За периода от 01.01.2012 г. до м. 03.2017 г. В. Н. е регистрирана като осигурявано лице в „НИКОВЕЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. По данни от Управленска информационна система /УИН/ на НАП, тя е била едноличен собственик на капитала и управител на посоченото дружество за периода от 08.03.2009 г. до 01.03.2017 г.

За ревизираните периоди от лицето не са подавани годишни данъчни декларации по чл. 50 от ЗДДФЛ.

С цел събиране на доказателства от значение за данъчното облагане на ревизираното лице и в съответствие с указанията, дадени с Решение №94/20.01.2020 г. на директора на дирекция ОДОП С., в хода на втората ревизия са предприети процесуални действия, описани в констативната част на РД, който е неразделна част от РА по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

Съгласно констатациите на РД, в хода на предходната ревизия, от В. Н. са дадени писмени обяснения, в които е посочено, че в началото на ревизирания период тя е притежавала парични средства в брой в размер на 40 000,00 лв., за което не са ангажирани доказателства и не са дадени обяснения. В тази връзка, в Решение №94/20.01.2020 г. на директора на дирекция ОДОП С. е указано, че за целите на

втората ревизия е необходимо от ревизираното лице да се изискат обяснения относно наличните към 01.01.2012 г. парични средства в брой, като на същото бъде указано да посочи конкретните източници на тези средства и да представи доказателства за получаването им.

В хода на първата ревизия е установено, че по банкова сметка на ревизираното лице в „Д КОМЕРС БАНК“ АД са постъпвали суми, преведени от „НИКОВЕЛ“ ЕООД и различни физически лица. С цитираното по-горе решение са дадени указания при новата ревизия да бъдат изискани документи и писмени обяснения, доказващи основанията за превеждане на сумите от третите лица.

В изпълнение на горните указания, на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на В. Н. е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22002220000738-040-001 от 25.03.2020 г., с което са изискани документи и обяснения за наличните към 01.01.2012 г. парични средства в брой, както и да бъдат посочени източниците на финансиране и доказателства за получаването им. Също така са изискани документи и обяснения, доказващи основанията за превеждане на суми по банковата сметка на ревизираното лице от Ж. И., Й. В. и Н. С., данни за лицата, в т.ч. три имена, ЕГН и адрес, както и документи за всички плащания към „ЕР ВЕ“ ООД, ЕИК[ЕИК] във връзка с придобития от жалбоподателката недвижим имот - ателие 12, находящо се на адрес: [населено място], [улица].

Представено е обяснение в което е описано, че паричните средства са придобити от предбрачен договор от първия съпруг на ревизираното лице. Договорът е сключен през 1988 г. и прекратен през 2001 г. в Л.. В следствие на прекратения брак и предбрачния договор, ревизираното лице декларира, че е получило обезщетение в размер на 55 000,00 долара, като изплащането е регулярно и започнало през 2002 г. Средствата са получавани по банков път в ливанска банка. В. Н. декларира, че сумите е теглила при посещенията си в Л.. Към обяснението е приложено копие на дебитна карта на чуждестранна банка. Жалбоподателката е заявила също така, че пътуванията ѝ в чужбина са свързани с посещения при втория ѝ съпруг, при които е получавала суми в брой за издръжка на семейството. Отделно от това лицето твърди в обяснението си, че получава суми от сина си от САЩ.

Във връзка с изисканата информация относно превежданите суми от посочените по-горе физически лица, в писмени обяснения В. Н. е посочила, че няма връзка и не може да осъществи контакт с тях.

За целите на втората ревизия са извършени насрещни проверки на „НИКОВЕЛ“ ЕООД и „ЕР ВЕ“ ООД, резултатите от които са отразени в Протоколи за извършени насрещни проверки /ПИНП/, описани в РД. Проверката на „НИКОВЕЛ“ ЕООД е протекла по реда на чл. 32 от ДОПК. От същото не са представени документи и обяснения, доказващи основанията за превеждане на суми от банкова сметка на „НИКОВЕЛ“ ЕООД по личната банкова сметка на В. Н. за периода 2015 г. – 2017 г.

С Протокол №Р-22002220000738-П.-001 от 16.03.2020 г. са присъединени всички документи, събрани в хода на ревизията, приключила с издаването на първия РА №Р-22221218008026-091-001/04.07.2020 г., който е отменен и върнат за нова ревизия.

След анализ на събраните доказателства, от органите по приходите е констатирано наличие на обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ДОПК. Предвид горното, на основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК до В. е изготвено Уведомление по чл. 124 от ДОПК №Р-22002220000738-113-001/25.09.2020 г., връчено на 28.09.2020 г., с което лицето е

информирано, че данъчната основа за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за данъчните периоди от 01.01.2012 г. до 31.12.2017 г. ще бъде определена по реда на чл. 122 и следващите от ДОПК. Изискано е и представяне на декларация по реда на чл. 124, ал. 3 от ДОПК относно данни за имуществото, вида и размера на направените разходи, източници на доходи и участия в управителни и надзорни органи на юридически лица, като такава не е представена от ревизираното лице.

Като начално салдо за 2012 г. като налични парични средства в брой към началото на годината е отразена сумата 5 000,00 лв. Не е прието за доказано твърдението на жалбоподателката, че към 01.01.2012 г. е разполагала с около 40 000,00 лв. За паричните средства в брой в края на 2012 г. е прието, че са в размер на 0,00 лв., като такъв размер е посочен за паричните средства в брой в началото и в края на останалите години.

След направени констатации ревизиращите органи са установили наличие на несъответствие между доходите и извършените разходи, както следва: за 2012 г. – 9 612,74 лв.; за 2013 г. – 9 370,07 лв.; за 2014 г. – 4 527,42 лв. За останалите години не е констатирано превишение на разходите над доходите.

Посочените превишения са определени като данъчни основи по чл. 122, ал. 2 от ДОПК, върху които са установени следните задължения: за 2012 г. – данък в размер на 961,27 лв. и лихви – 786,48 лв., за 2013 г. – данък в размер на 937,07 лв. и лихви – 671,47 лв.; за 2014 г. – данък в размер на 452,74 лв. и лихви в размер на 278,41 лв.

За 2015 г. е установено, че притежаваната от В. Н. банкова сметка в „Д КОМЕРС БАНК“ АД е захранвана от нея и от „НИКОВЕЛ“ ЕООД със сума в общ размер на 67 804,40 лв. /47 300,00 лв. от дружеството/. Същата е определена за данъчна основа по чл. 122 от ДОПК. Дължимият данък е в размер на 6 780,44 лв., а за забавата са начислени лихви в размер на 3 479,20 лв.

За 2016 г. е установено, че по сметка в „Д КОМЕРС БАНК“ АД са постъпили следните суми: от „НИКОВЕЛ“ ЕООД – 14 600,00 лв., от В. Н. – 5 806,50 лв., от Ж. И. – 3 450,00 лв. и от Й. В. – 2 000,00 лв. Общата сума в размер на 25 856,50 лв. е определена като данъчна основа по чл. 122 от ДОПК. Дължимият данък е определен в размер на 2 585,60 лв., а за забавата е начислена лихва в размер на 1 064,49 лв.

За 2017 г. е установено, че по сметка в „Д КОМЕРС БАНК“ АД са постъпили следните суми: от В. Н. – 8 000,00 лв., от Н. С. – 1 000,00 лв. и от Й. В. – 1 700,00 лв. Общата сума в размер на 10 700,00 лв.

Отделно от горното, въз основа на извършена справка в Агенция по вписванията е установено, че ревизираното лице е придобило недвижим имот на 19.10.2016 г., съгласно договор с „ЕР ВЕ“ ЕООД, представляващ ателие 12, находящо се в [населено място], [улица], №4Б, ет. 4, във връзка с който е учредена законова ипотека в полза на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД. Същият имот е прехвърлен на 17.11.2017 г. на физическите лица Н. Н. и П. Н.. На 05.12.2017 г. е вписано заличаване на законовата ипотека.

След извършена проверка в информационната система V. е установен размерът на платените за придобиването на недвижимия имот суми – общо 123 217,29 лв., наредени по банков път към „ЕР ВЕ“ ООД. Въз основа на проследяване на движенията по банкова сметка в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД са установени преводи от Н. Н. към В. Н. в общ размер на 164 289,72 лв.

Във връзка с указанията, дадени в Решение №94/20.01.2020 г. на директора на

дирекция ОДОП С., при втората ревизия е извършена насрещна проверка на „ЕР ВЕ“ ООД, целяща да се установи покупната цена на имота. От дружеството са представени копия на: Нотариален акт от 19.10.2016 г., съгласно който уговорената за горепосочения имот продажна цена е 121 261,46 лв.; фактура №000000102/01.09.2016 г., с данъчна основа /ДО/ 11 734,98 лв., данък върху добавената стойност /ДДС/ 2 347,00 лв., предмет на доставката – „Аванс“, начин на плащане - по банков път; фактура №000000105/17.10.2016 г., с ДО 101 051,22 лв., приспадна аванс в размер на 11 734,98 лв., ДДС 17 863,25 лв., предмет на доставката „1. Ателие №12, 2. Приспадна аванс“, начин на плащане - по банков път; фактура №00000115/23.11.2016 г., с данъчна основа 1 629,85 лв., ДДС 325,97 лв., предмет на доставката „Доплащане по НА от 19.10.2016 г.“, начин на плащане - по банков път; извлечение от главна книга на сметка 4111 Клиенти, клиент В. Н., според която по сделката е платена сума общо в размер на 123 217,29 лв.

Според ревизиращите органи, във връзка с извършената продажба на закупеното през 2016 г. ателие, находящо се в [населено място], [улица], №4Б, ет.4, ревизираното лице е реализирало доход, който не попада сред необлагаемите доходи съгласно чл. 13, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДФЛ. Посочено е, че продажната цена е 164 289,72 лв., а цената на придобиване е 123 217,29 лв., при което се получава положителна разлика в размер на 41 072,43 лв., която в съответствие с разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от ЗДДФЛ е намалена с 10 % разходи /4 107,24 лв./ и е определен облагаем доход в размер на 36 965,19 лв. Годишната данъчна основа за 2017 г. е определена в размер на 47 665,19 лв. /10 700,00 лв. /сума, с която е захранена банковата сметка на ревизираното лице/ и 36 965,19 лв. /облагаем доход по чл. 33, ал. 1 от ЗДДФЛ/, на която съответства данък в размер на 4 766,51 лв. За забавата е начислена лихва в размер на 1 479,06 лв.

Последвало е обжалването пред ответника по административен ред. С Решение № 1240/16.08.2021 г., издадено от директора на дирекция „ОДОП“С., обжалваният РА е потвърден.

Следва жалбата до съда.

В хода на съдебното производство е допусната съдебно-счетоводна експертиза със задачи да проследи паричния поток за периодите 2012г., 2013г. и 2014г. включително, взимайки предвид декларираните от В. В. Н. налични суми към началото на проверявания период в размер на 40000 лв. и като изчисли наличните суми и разходите към края на всяка една от календарните години да даде заключение какъв е крайният баланс към всяка една от календарните години. Относно извършеното облагане през 2017г. на дохода от продажба на недвижим имот, вещото лице да извърши проверка и да направи изчисление какви са разходите за придобиване на недвижимия имот, като включи в тези разходи както размерът на платените лихви по банковия кредит за покупка на имота, така и всички извършени плащания към продавача. Вещото лице да изчисли какъв е точният размер на върнатите суми по банковия кредит за покупка на имота. При изготвяне на алтернативен паричен поток на В. Н. за получени доходи и извършени разходи през 2012г., в съответствие с естеството и формулировката на поставените задачи, в т.ч. по отношение на размера на началното салдо (наличност) от (на) парични средства към 01.01.2012г. (40000 лв.) и съобразно резултатите от преценката

на данни по документи, а за тези, за които не се намират данни по делото – по данни от РД (Таблица № 9 във връзка с Таблицы №№ 6 до 8), се достига до положителен остатък на парични средства (превишение на доходи над разходи) на ДЗЛ в паричния поток, в размер на 31767,62 лв. При изготвяне на алтернативен паричен поток на В. Н. за получени доходи и извършени разходи през 2013г., в съответствие с естеството и формулировката на поставените задачи, с преминаване в началото на периода на положителен остатък на парични средства от предходен период и съобразно резултатите от преценката на данни по документи, а за тези, за които не се намират данни по делото – по данни от РД (Таблица № 10 във връзка с Таблицы №№ от 6 до 8), се достига до положителен остатък на парични средства (превишение на доходи над разходи) на ДЗЛ в паричния поток, в размер на 22887,62 лв. При изготвяне на алтернативен паричен поток на В. Н. за получени доходи и извършени разходи през 2014г., в съответствие с естеството и формулировката на поставените задачи, с преминаване в началото на периода на положителен остатък на парични средства от предходен период и съобразно резултатите от преценката на данни по документи, а за тези, за които не се намират данни по делото – по данни от РД (Таблица № 11 във връзка с Таблицы №№ от 6 до 8), се достига до положителен остатък на парични средства (превишение на доходи над разходи) на ДЗЛ в паричния поток, в размер на 20554,82 лв. Вещото лице констатира, че В. Н. е закупила от „Ер Ве“ ООД през 2016г. недвижим имот Ателие № 12 в Многофункционална сграда с жилища, магазини, офиси и подземни гаражи, [населено място], [улица]. Покупна цена 123217,29 лв. Направени са преводи към бюджета за мес-тен данък имот, такса вписване в имотен регистър и нотариална такса 4751,22 лв., плащания за имуществени застраховки 170,59 лв., залича-ване ипотeka 206,74 лв. Вноски по издължаване на кредит за покупка на имота 112098,04 лв. Олихвяване на кредит 276,65 лв. и др. такси. И.-тът е продаден от В. Н. на Н. Н. през 2017г. Продажна цена 164289,72 лв. (Таблица № 12 във връзка с Таблицы № 6 и 8). Разпитано в съдебно заседание вещото лице на въпрос на процесуалния представител на жалбоподателя във връзка с банковия кредит за покупка на имота, какъв е точният размер на върнатите суми при приключване на кредита, посочва че имотът е покрит с парични средства от кредит в размер на 106 250,00лв., издължен е по рано - всичко 112098,04лв., като са описани всички съпътстващи разходи, които са извън издължаване на кредита.

По делото са събрани и писмени доказателства - административната преписка и допълнително изискани писмени доказателства – от първата ревизия и информация по направено възражение за давност, предоставена от Дирекция „ОДОП“-С..

При така установената фактическа обстановка се налагат следните **правни изводи**:

Жалбата е допустима, като подадена в срок и от лице, което има правен интерес.

Разгледана по същество жалбата се явява неоснователна.

Ревизионният доклад и ревизионният акт са издадени в сроковете по чл.117 ал.1 и чл.119 ал.3 ДОПК и от компетентни по смисъла на чл.118 ал.2 ДОПК

органи. Видно от приложената по делото Заповед за възлагане на ревизия №Р-22002220000738-020-001 от 06.02.2020 г. /л.45/, същата е издадена от Х. Б. М., на длъжност началник на сектор „Ревизии“, Отдел „Ревизии“, Дирекция „Контрол“, ТД на НАП. М. е издател на заповедта в качеството си на заместник на Т. Б. Г., като това негово качество следва от представените по делото Заповед № РД-84-22-87 от 04.02.2020г. за заместване и болничен лист от 03.02.2020г. – л.401 и 402 по делото. Доказана е хипотеза на заместване с изрична писмена заповед и доказателства за отсъствие на титуляра на длъжността.

В хода на ревизионното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Правилно органите по приходите са пристъпили към ревизия по особения ред по чл.122 от ДОПК, доколкото след предварителния анализ на установените факти и обстоятелства, са установили наличие на основания по чл.122, ал.1, т.2 от ДОПК - данни за укрити доходи. предвид установено несъответствие между доходите и извършените разходи от лицето след съпоставка и анализ на имущественото и финансово състояние на ревизираното лице. Основание са му дали постъпилите суми от Н. ЕООД, М. Н., Ж. И., Й. В., както от самото ревизирано лице, за които вноски не са дадени обяснения.

На основание чл.124, ал.2 от ДОПК в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл. 122, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено със събраните доказателства. Или особеният ред за облагане е свързан с прехвърляне на доказателствената тежест в производството по обжалването на ревизионния акт върху жалбоподателя, щом са установени основания по чл.122, ал.1 ДОПК.

На жалбоподателката е връчено уведомление по чл.124 от ДОПК, с което е уведомена, че основата за облагане по ЗДДФЛ ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК, а след това основа е определена след анализ на относимите обстоятелства по чл. 122, ал. 2 от ДОПК. Неоснователно е възражението, че не е спазена предвидената в чл. 122 от ДОПК процедура за извършване на ревизията при особени случаи.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателката, че при повторната ревизия не са изпълнени указанията, дадени от решаващия орган с Решение №94/20.01.2020г., тъй като при настоящата ревизия са извършени указаните насрещни проверки и са изискани посочените доказателства.

По приложението на материалния закон, направените в жалбата твърдения и представените в тяхна подкрепа доказателства от жалбоподателката, съдът намира следното:

1.Относно възражението за размера на началната разполагаема сума в брой към 01.01.2012 г.

Ответникът не приема твърденията на ревизираното лице за разполагаема сума в размер на 40 000 лв. и стъпва на практиката си, че дори лицето да не представи никакви доказателства относно размера на разполагаемата сума в началото на ревизирания период, какъвто е настоящият случай, съгласно действащия Наръчник за извършване на проверки и ревизии на физически

лица /Наръчника/, който е задължителен за органите по приходите, следва да се приеме, че същото е имало на разположение 5 000 лв.

Жалбоподателката твърди, че към 01.01.2012 г. е разполагала с 40 000 лв., които са част от получените след развода с първия съпруг обезщетение в размер на 55 000 долара, които са изплащани на части, което е започнало през 2002 г. Средствата били получавани в ливанска банка и тя е теглила от тях при посещенията си в страната, като от справка е видно, че има 46 пътувания през ревизирания период.

Съдът намери твърденията на жалбоподателката за такава разполагаема наличност за недоказани и в хода на съдебното производство. Както е отчел и решаващият орган обясненията на ревизираното лице не са подкрепени с писмени доказателства. Декларирането на наличности от лицето и обясненията от него като заинтересовано лице не са достатъчни да докажат действително такава разполагаемост. Твърдяното получаване на средства от обезщетение от бившия ѝ съпруг по банков път в ливанска банка са голословни. Представянето на копие на дебитна карта в чуждестранна банка също не доказва това изплащане на средства и разполагаемостта с такива към 01.01.2012 г.

2. Относно възражението по приложението на материалния закон и неправилно определяне на данъчната основа за облагане

2.1. Жалбоподателката счита, че органът по приходите е включил разходи каквито не е правила и това е довело до неправилно определяне на основата за облагане в РА. В паричния поток били включени като разход в проверяваните години суми формулирани като: „платени суми по задължения към трети лица - заеми, лизинг и др. - в т.ч. предоставени вноски по чл.134 от ТЗ на дружества в които РЛ участва“, като в мотивите на доклада тези суми не били изрично изброени, липсвала обосновка как са получени, към кого и кога са правени вноските, размерите и конкретните основания. Счита, че разходната част на паричния поток е неправилно установена и недостиг не съществувал и не е доказан от органите по приходите.

Съдът като взе предвид РА, доказателствата по делото и заключението на вещото лице, не намери с РА да са включени при облагането на жалбоподателката неправилно разходи. Видно от таблиците в РД, разходите, които са включени са отразени на ред 20 и това са направените от ревизираното лице плащания по кредитна карта, издадена от „ОББ“ АД и захранване на сметка в за„Д КОМЕРС БАНК“ АД – връщане на заем. Извън тези суми други разходи за издръжка и живот не са отразявани, тъй като лицето е декларирало, че издръжката на домакинството и семейството се поема от бившия съпруг и не са декларирани разходи за екскурзии, както и други разходи, извън захранванията на карти и връщане на заем. Не отговаря на съдържанието на РД възражението, че в мотивите тези суми не са изрично изброени, напротив посочено е постъпването на такива суми по съответните карти и сметки, информацията е събрана от банките и е ясно тези плащания за какво са, като представляват разход за лицето в паричните му потоци за ревизираните години. За всяка от годините, в таблицата за съпоставка на ред 20, колона 4 – разходи е отразена съответната сумата и отделно в мотивите на РД е посочено, че сумата представлява било захранване погасяване по

кредитна карта в О. АД, било по сметка „Д КОМЕРС БАНК“ АД – връщане на заем. Това, че тези суми имат различно от установеното от ревизията предназначение не се доказва от жалбоподателката. Вещото лице също описва сумите на разходите в съответните таблици и това са Разпитано

Следователно в разходните части на съставените парични потоци за съответната година ревизиращите органи не са допуснали нарушение.

2.3. Жалбоподателката счита, че с РА са обложени доходи, за които се приема, че са облагаеми, без това да било изяснено и доказано. Реално й били начислени данъци върху суми, които не подлежат на облагане, включително суми, които сама е внесла по сметките си, както и върху издръжка. Неправилно са определени данъци и за доход от продажба на недвижим имот. Не се сочело фактическо и правно основание за извършеното облагане.

Съдът намира, че оплакването е неоснователно. В случая в приходната част на потоците са включвани като постъпления суми, внасяни от жалбоподателката и от други лица за захранване на банкови сметки. Доколкото не са представени доказателства тези суми да представляват нещо различно, изводите на ревизиращи за включването им в тази част на потока е правилно и не е опровергана констатацията на ревизиращите органи тези суми, захранващи сметките на жалбоподателката, да не представляват приходи.

По повод възражението, че за 2015 г. е прието, че сумата в размер на 67804,40 лв. е облагаем доход, а била внесена от жалбоподателката и от представляваното от нея дружество „Никовел“ ЕООД в банковата ѝ сметка, без разграничение каква част е внесена от нея и каква от дружеството, средства на дружеството, които не са доход за нея, следва да се има предвид следното:

Ревизията установява, че през 2015 г. банковата сметка на жалбоподателката в „Д КОМЕРС БАНК“ АД е захранена със сума в общ размер на 67 804,40 лв. като 47 300,00 лв. от тях са внесени от името на „НИКОВЕЛ“ ЕООД/. През 2016 г. по сметката са постъпили суми: от „НИКОВЕЛ“ ЕООД – 14 600 лв., от В. Н. – 5 806,50 лв., от Ж. И. – 3 450,00 лв. и от Й. В. – 2 000 лв., или общо 25 856,50 лв. През 2017 г. са постъпили следните суми: от В. Н.– 8 000 лв., от Н. С. – 1 000 лв. и от Й. В. – 1 700 лв., или общо 10 700 лв.

С оглед указанията с Решение №94/20.01.2020г., при втората ревизия на жалбоподателката е връчено ИПДПОЗЛ №Р-22002220000738-040-001/25.03.2020 г., с което са изискани документи и обяснения, доказващи основанията за превеждане на суми по банковата ѝ сметка от Ж. И., Й. В. и Н. С.. В писмени обяснения жалбоподателката е посочила, че няма връзка и не може да осъществи контакт с тях. Пак по указанията в решението при насрещна проверка на „НИКОВЕЛ“ ЕООД и изискани му документи, не се представят обяснения, доказващи основанията за превеждане на суми от банкова сметка на дружеството по личната банкова сметка на В. Н. за периода 2015 г. – 2017 г., които да ги изключат като нейни приходи. Тоест жалбоподателката не доказва възражението си, че сумите са на дружеството или се касае за връщане на парични вноски, както твърди, че са направени от нея в капитала на дружеството. След като жалбоподателката

не представя доказателства относно основанията за направените преводи по банковата ѝ сметка от физическите лица и от „НИКОВЕЛ“ ЕООД то няма основание да се приеме, че изводите на ревизиращите органи са незаконосъобразни. Още повече, че липсва и произход на внесените от самото ревизирано лице суми по банковата си сметка. Това дава основание същите да бъдат определени като укрити доходи, необложени по друг ред и затова правилно са включени в облагането с РА.

2.4. Относно възражението, че определената данъчна основа от продажба на недвижим имот не е изчислена правилно като не е включена платена сума в размер на 10 000 евро и че доход за облагане не е налице, тъй като разходите за придобиване надхвърлят продажната цена при последващата сделка:

Не се спори, че жалбоподателката е придобила през 2016г. недвижим имот от „ЕрВе“ ООД в [населено място] на обща стойност 123 217, 29 лв., която се потвърждава при насрещната проверка на „ЕР ВЕ“ ЕООД от предствени фактури и извлечение от главна книга на сметка 4111 Клиенти, според която направените от клиент В. Н. плащания са общо в размер на 123 217,29 лв. Не са представени писмени доказателства в подкрепа на твърдението на жалбоподателката, че освен горепосочената сума е заплатило на „ЕР ВЕ“ ЕООД и сума в размер на 10 000 евро.

След това през 2017г. жалбоподателката продава имота на физическо лице, като левовата равностойност е 164 289, 45 лв.

Горните стойности на покупната и продажната цена на имота се потвърждават и от заключението на вещото лице – л.328-330 по делото, като вещото лице е посочило и направените преводи към бюджета за местен данък имот, такса, вписване в имотен регистър и нотариална такса 4751, 22 лв., застраховки 170, 59 лв., заличаване ипотека 206, 74 лв., олихвяване на кредит 276, 65 лв. и др. такси.

Съдът намира за правилен извода на ревизията, че жалбоподателката с продажбата на 17.11.2017г. на недвижимия имот е реализирала доход по смисъла на чл.10, ал.1, т.5 от ЗДДФЛ – от прехвърляне на права или имущество, облагането на който е регламентирано в Раздел V на ЗДДФЛ. Този доход е облагаем, доколкото не попада в изключението, визирано с чл. 13, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДФЛ - между датата на придобиването и датата на продажбата на ателието са изминали една година и почти един месец. Законосъобразен е изводът на ревизиращите органи, че е налице облагаем доход от продажба на недвижимия имот, за който лицето е имало задължение да го декларира в Приложение №5 на ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ, но не го е. Правилно е определено, че положителната разлика между продажната цена - 164 289,72 лв. и цената на придобиване - 123 217,29 лв. е 41 072,43 лв. и след като са приспаднати разходи в размер на 10 % (4 107,24 лв.), е определен облагаем доход в размер на 36 965,19 лв., който е включен при определяне на общата годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2017 г. Предвид приспадането на разходите, неоснователно е оплакването, че не били включени разходите за сделката по покупката на имота. Не се споделя възражението в жалбата, че не е налице доход за облагане, тъй като разходите за придобиване на имота (включително лихвите по банковия кредит) надхвърлят продажната цена при последващата сделка, защото не

това е основанието за облагане на доход от прехвърляне на имущество.

Що се отнася за възражението в жалбата, че имотът е закупен с банков кредит и лихвите формират разход за придобиване на имота, който следва да бъде в намаление на данъчната основа за облагане по ЗДДФЛ, следва да се има предвид, че суми за погасяване на заеми на ревизираното лице са взимани предвид като разходи през съответната година.

3. Относно възражението за изтекла погасителна давност

Жалбоподателката счита, че част от установените с РА задължения – за 2012г. и 2013г. са погасени по давност и моли съдът да констатира това обстоятелство и да укаже отписване на погасените по давност задължения. В случая следва да се приеме като възражение за давност.

По делото е изискана информация относно погасяване на задължения за данъчни периоди 2012г. и 2013г. съответно за установяване на основания за прилагане на разпоредбата на чл.170, ал.3 ДОПК или за предприемане на действия по чл.173 ДОПК за отписване на тези задължения, както и дали е спазено указанието на решаващия орган, че в случай на изтекла погасителна давност обжалвания РА в съответната погасена част.

С писмо на л.389 по делото от ТД на НАП-С. уведомяват, че във връзка с установените задължения за периодите 2012г. и 2013г. няма наложени обезпечителни мерки или предприети действия за принудително изпълнение по смисъла на чл.172, ал.2, т.5 и чл.172, ал.2 от ДОПК, преди 07.07.2019г. за данъчен период 2012г. и 30.12.2020г., както и подадено то задълженото лице възражение за погасяване на публични вземания по давност.

Съгласно разпоредбата на чл. 50, ал. 1, т. 1 от ЗДДФЛ, във връзка с чл. 53, ал. 1 от ЗДДФЛ местните физически лица подават годишна данъчна декларация по образец за придобитите през годината доходи, подлежащи на облагане с данък върху общата годишна данъчна основа в срок до 30 април на годината, следваща годината на придобиване на дохода, като съответното задължение следва да бъде платено в същия срок. В случая задълженията за 2012 г. е следвало да бъдат декларирани и платени до 30.04.2013 г., а за 2013 г. – до 30.04.2014 г.

Не се оспорва от ответника, а е и посочено в решението му, че давността за установените с РА задължения за 2012г. е изтекла на 07.07.2019г., а по отношение на задълженията за 2013 г. е изтекла на 30.12.2019 г., при съобразяване на спиранията и възстановяванията на сроковете поради ревизиите, т.е. в хода на ревизионното производство приключило с обжалвания РА №Р-22002220000738-091-001/21.04.2021 г.

Предвид, че от проверката в ТД на НАП - С. се установява, че преди 07.07.2019 г. и преди 30.12.2020 г. не са възникнали и други основания за спиране/прекъсване на давността – налагане на обезпечителни мерки или предприемане на действия за принудително изпълнение по смисъла на чл. 172, ал. 1, т. 5 от ДОПК или чл. 172, ал. 2, изречение първо от ДОПК, то възражението на жалбоподателката за погасяване по давност на задълженията за 2012г. и за 2013г. е основателно.

На основание с чл.160, ал.4 от ДОПК съдът следва да посочи основанието и размера на задълженията за 2012 и 2013г. - данък върху годишната данъчна основа по чл.17 ЗДДФЛ в размер на 961,27 и лихви за забава в размер на

786,48лв. за данъчен период 2012г. и в размер на 937,07лв., и лихва за забава в размер на 671,47лв. за данъчен период 2013г. като посочи, че ревизионният акт не подлежи на принудително изпълнение в тази част на установените задължения.

Извън горното, РА е законосъобразен в частта на установените по реда на чл.122 и сл. от ДОПК задължения по ЗДДФЛ на жалбоподателката, налице са онованията за определяне на задълженията, предвид установените укрити доходи, за които не се опровергаха констатациите на РА и жалбата следва да се отхвърли.

Пред настоящата инстанция, в хода по същество от последното съдебно заседание, не е направено искане за присъждане на разноски от ответника, а предвид изхода на спора не се следват на жалбоподателя и съдът не присъжда.

На основание изложеното и чл.160, ал.1 и ал.4 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. В. Н., ЕГН [ЕГН] срещу Ревизионен акт № Р 22002220000738-091-001/21.04.2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с решение № 1240/16.08.2021 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С., с който са установени задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за данъчни периоди 2012 г., 2013 г., 2014 г., 2015 г., 2016 г. и 2017 г. общо в размер на главница и лихви 24 242, 74 лв.

ПОСОЧВА, че Ревизионен акт № Р 22002220000738-091-001/21.04.2021г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., в частта на установени задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 ЗДДФЛ в размер на 961,27 и лихви за забава в размер на 786,48лв. за данъчен период 2012г. и в размер на 937,07лв., и лихва за забава в размер на 671,47лв. за данъчен период 2013г. **НЕ ПОДЛЕЖИ НА ПРИНУДИТЕЛНО ИЗПЪЛНЕНИЕ** поради изтекла погасителна давност по чл.171, ал.1 от ДОПК. Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: